

## Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Figyelemmel a szülői szabadság engedélyezése tekintetében a nemek közötti egyenlőség előmozdítására irányuló intézkedés jellegére, a 96/34/EK irányelvben <sup>(1)</sup> rögzített minimális határokon belül a tagállamok által szabadon meghatározott végrehajtási módzatokban és terjedelemben – lehetséges-e, hogy a szülői szabadság időtartamának igénybe vétele, kiskorú gyermek felügyelete miatti munkaidő és -bércsökkentés esetén hatással legyen az e szülői szabadságot igénybe vevő férfi vagy női munkavállalónak a szerzés folyamatában lévő jogaira, és valamely állam közintézményével szemben hivatkozhatnak-e magánszemélyek a megszerzett vagy a szerzés folyamatában lévő jogok érinthetlenségének elvére?
- 2) Különösen, az ugyanezen irányelv második szakaszának 6. pontjában szereplő „megszerzett és a szerzés folyamatában lévő jogok” kifejezés csak a munkakörülményekkel kapcsolatos jogokat foglalja-e magában és csak a vállalkozóval létrehozott szerződéses munkaviszonyra vonatkozik-e, vagy éppen ellenkezőleg, a megszerzett vagy a szerzés folyamatában lévő társadalombiztosítási jogok megtartására is vonatkozik, és a „különböző rendszereken [...] alapuló szociális biztonsági fedezetre való jogosultságok folytonosságának” az 1996/34/EK irányelv második szakaszának 8. pontja szerinti követelménye teljesítettnek tekinthető-e a hivatkozott és a nemzeti hatóságok által alkalmazott megoldás, és esetlegesen azon lehetőség által, hogy valamely tagállam hatóságaival szemben a társadalombiztosítási juttatások iránti jogosultságok folytonosságához való ezen jogra lehet hivatkozni, tekintve, hogy e jog feltétlen és kellően pontos?
- 3) Összegezhető-e a közösségi rendelkezésekkel egy olyan nemzeti rendelkezés, amely a szülői szabadság miatti munkaidő-csökkentés időtartama alatt a szabadságot megelőzően alkalmazandóhoz viszonyítva csökkenti a kifizetendő rokkantsági nyugdíjat, és a munkaidő és a munkabér csökkentésének arányában csökkenti a jövőbeni juttatások kifizetendő összegét és mértékének megállapítását?
- 4) Feltételezve a nemzeti bíróságok azon kötelezettségét, hogy a nemzeti rendelkezéseket az irányelv fényében kell értelmezniük a célból, hogy a közösségi jogszabály célkitűzése a lehető legjobban teljesüljenek, ezt a követelményt a társadalombiztosítási jogosultságoknak a szülői szabadság igénybevételének időtartama alatti folytonosságára is alkalmazni kell-e, konkrétan abban az esetben, ha valaki részleges vagy a munkaidő csökkentésével járó szülői szabadságot vesz igénybe, mint a jelen esetben?
- 5) A jelen ügy körülményeire tekintettel, a társadalombiztosítási juttatások mértéke megállapításának és kifizetésének csök-

kenése a szülői szabadság időtartama alatt minősíthető-e a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról szóló, 1979. december 19-i 79/7/EGK irányelv <sup>(2)</sup> által tiltott, és ugyanakkor a tagállamok közös hagyományai szerinti, a férfiak és nők közötti egyenlőség és megkülönböztetésmentesség követelményével ellentétes közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetésnek, amennyiben a szóban forgó elv nem csak a munkafeltételekre, hanem a munkavállalók szociális védelmének köztevékenységére is vonatkozik?

<sup>(1)</sup> Az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött keretmegállapodásról szóló, 1996. június 3-i 96/34/ÉK tanácsi irányelv (HL L 145., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 2. kötet 285. o.).

<sup>(2)</sup> HL L 6., 24. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 1. kötet 215. o.

## 2007. december 5-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-546/07. sz. ügy)

(2008/C 64/26)

Az eljárás nyelve: német

### Felek

*Felperes:* az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Traversa és P. Dejmeek, meghatalmazottak)

*Alperes:* Németországi Szövetségi Köztársaság

### Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

– állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság, mivel

- a) közigazgatási gyakorlatában „német vállalkozásként” értelmezi a lengyel vállalkozások munkavállalóinak vállalkozási szerződések teljesítése céljából történő kiküldetéséről szóló, a lengyel és a német kormány által 1990. január 31-én aláírt megállapodás 1. cikkének (1) bekezdésében szereplő „a másik fél vállalkozása” fogalmát, és

b) az úgynevezett munkaerőpiac-védelmi záradék alapján 2003. április 16-a, tehát a Lengyelország EU-csatlakozásáról szóló szerződés aláírása utánra is kiterjesztette a regionális korlátozásokat a munkavállalók munkaerőpiacra jutását illetően,

nem teljesítette az EK 49. cikkéből és a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 24. cikkében említett XII. melléklet 13. pontja „Személyek szabad mozgása” című 2. fejezetében szereplő standstill záradékból eredő kötelezettségeit,

– kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

### Jogalapok és fontosabb érvek

A. A lengyel munkavállalóknak vállalkozási szerződések németországi teljesítése céljából történő kiküldetését a lengyel vállalkozások munkavállalóinak vállalkozási szerződések teljesítése céljából történő kiküldetéséről szóló, a lengyel és a német kormány által 1990. január 31-én aláírt megállapodás szabályozza. A német közigazgatási gyakorlat „német vállalkozásként” értelmezi az említett megállapodás 1. cikkének (1) bekezdésében szereplő „a másik fél vállalkozása” fogalmát.

B. Ebből következően kizárólag német vállalkozások köthetnek a megállapodás szerinti vállalkozási szerződéseket. Más tagállamokbeli vállalkozások számára, ha Németországban kívánnak munkákat végezni, nem marad más lehetőség, mint leányvállalatot alapítani Németországban. A más tagállamokbeli vállalkozások ezáltal akadályoztatva vannak abban, hogy az EK 49. cikk által biztosított szolgáltatásnyújtás szabadságával éljenek annak érdekében, hogy a német-lengyel megállapodás alapján lengyel vállalkozásokkal vállalkozási szerződéseket kössenek a Németországi Szövetségi Köztársaságban teljesítendő munkák elvégzésére. Itt tehát a nem német vállalkozásokkal szemben alkalmazott, az állampolgárságon, illetve a vállalkozás székhelyén alapuló hátrányos megkülönböztetésről van szó.

C. Az EK 46. cikk és az EK 55. cikk összefüggő rendelkezései értelmében megkülönböztetést eredményező különleges szabályozás csak közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okokkal igazolható. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 46. cikkben szereplő, a közrend védelmének alapuló igazolási okra történő hivatkozás feltétele a hátrányosan megkülönböztető intézkedés hatályban tartásának szükségessége a társadalom valamely alapvető érdeke tényleges és kellően súlyos veszélyeztetésének elkerülése érdekében.

D. Ezek a feltételek a Bizottság álláspontja szerint a jelen esetben nem teljesülnek. A megállapodás szabályszerű végrehajtásának felügyeletéhez szerinte nem szükséges a németországi székhellyel rendelkező vállalkozásokra történő korlátozás, mivel egyébként is a német hatóságokhoz kell benyújtani valamennyi kérelmet. Ami a megbízó társadalombiztosítási hozzájárulások befizetése terén fennálló felelőssége érvényesítésének és a jogsértések szankcionálásának kérdését illeti, ezek nem konkrétan a vállalkozási szerződésről szóló megállapodással függenek össze, hanem általában felme-

rülnek olyan esetben, amikor más tagállambeli vállalkozás nyújt szolgáltatásokat Németország területén. Arra utaló jelek sincsenek, hogy a kétoldalú megállapodás más tagállambeli vállalkozások számára történő megnyitása a csatlakozási szerződésben foglalt átmeneti rendelkezések szabálytalan alkalmazásához vagy megkerüléséhez vezethetne. Az átmeneti rendelkezések szabálytalan kihasználásától való félelem semmi esetre sem jelenti a közrend vagy közbiztonság olyan, kellően súlyos veszélyeztetését, amely a szolgáltatásnyújtás szabadságának hátrányos megkülönböztetést eredményező korlátozása igazolható lenne.

E. A 2003. április 16-i csatlakozási okmány 24. cikkében foglalt XII. melléklet 13. pontjának 2. fejezetében szereplő standstill záradék szövegéből az következik, hogy a standstill kötelezettség abszolút [hatályú], és a 2003. április 16-án fennálló helyzethez képest tilos a vállalkozási szerződések teljesítése körében a lengyel munkavállalók lehetőségeit bármilyen módon csökkenteni a német munkaerőpiacra jutást illetően. A Bundesagentur für Arbeit (Szövetségi munkaügyi ügynökség) közigazgatási gyakorlatában folyamatosan alkalmazott ún. munkaerőpiac-védelmi záradék értelmében azonban főszabály szerint nem engedélyezhetők az ügynökség illetékességi körébe tartozó olyan területen teljesítendő vállalkozási szerződések, ahol a munkanélküliek aránya az utolsó hat hónap átlagában legalább 30 %-kal meghaladta a Németországi Szövetségi Köztársaság munkanélküliségi rátáját. Az ügynökség ezen szabályozás hatálya alá tartozó területeinek jegyzékét negyedévenként naprakésszé teszik. Következésképpen a munkaerőpiac-védelmi záradék sérti a csatlakozási okmányhoz fűzött standstill-záradékot, mivel 2003. április 16-át követően a zárolt területek jegyzékébe újabb ügynökségi területek kerültek felvételre.

**Handelsgericht Wien (Ausztria) által 2007. december 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Friederike Wallentin-Hermann kontra Alitalia – Linee Aeree Italiane SpA**

(C-549/07. sz. ügy)

(2008/C 64/27)

Az eljárás nyelve: német

### A kérdést előterjesztő bíróság

Handelsgericht Wien (Ausztria).

### Az alapeljárás felei

Felperes: Friederike Wallentin-Hermann.

Alperes: Alitalia – Linee Aeree Italiane SpA.